

Štajerc izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.
Naročina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četrt leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 krome, za Ameriko pa 6 krome; za drugo inozemstvo se računi naročino z ozirom na visokost poštine. Naročino je plačati naprej. Posamezne Številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravljanje se nahaja v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.
Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za $\frac{1}{2}$ strani K 32, za $\frac{1}{4}$ strani K 16, za $\frac{1}{8}$ strani K 8, za $\frac{1}{16}$ strani K 4, za $\frac{1}{32}$ strani K 2, za $\frac{1}{64}$ strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 17.

V Ptiju v nedeljo dne 26. aprila 1908.

IX. letnik.

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesarjevega jubileja posebne poštne marke. Mi prosimo, da nam pošljo naši somišljjeniki že rabljene te poštne znamke. Za veliko število teh znamk dobimo gotovo sveto denarja, ki se bode porabila v napredne šolske namene. Nabirajte torej jubilejske marke in pošljite jih uredništvu, 'Stajercu'.

Kruh in kamenje.

Ko bi ostal enkrat med slovenakimi pisatelji pošteni mož, ki bi tej puhli javnosti v obraz povedal: Ali se ne sramujete? Ljudstvo prosi s tresočimi se rokami za kose kruha in vi pravki mu pomolite le — kamenje!

Tega treba povedati! Tako mali, skromni, v kulturi zaostali in gospodarsko revni narod kakor slovenski se ne more oživeti in razvijati na podlagi praznih besed in zvezničnih obljub. Ako je res, da slovensko ljudstvo propada, potem je istotno res, da so temu edino izvestni "voditelji naroda" krivi, naj se imenujejo potem "liberalce" ali "klerikalce", "kmetske zvezarje" ali "narodne strankarje" ... Na gospodarskem, na duševnem in na političnem polju propada slovensko ljudstvo. In zakaj? Povedati je treba zakaj; odkriti treba rane, ki se gnojijo na ljudskem truplu in ki jih zamanj skrivajo pod rdeče-plavo belo zastavico!

Zakaj?

Številke kažejo, da se na Spodnjem Štajerskem vsako leto razmeroma še enkrat toliko kmetskih posestev sodnisko držbenim potom proda nego na Zgornjem nemškem Štajerskem. Številke dokazujojo, da se mnogo več slovenskih kmetov in delavcev „čez veliko lužo“ v Ameriko izseli, nego nemških. Kje tiči kriva? Mi vemo, da je nepokvarjeni slovenski kmet in delavec priden, delaven, skromen. Ljudje sami ne morejo biti temu krivi. Kdo je kriv, da je pri nas že „dober kmet“, kdor ima 6—8 glav živine, medtem ko se smatra na Zgornjem Štajersku in na nemškem Koroškem kmeta za „kočarja“, ako ima „le“ 20—30 glav živine? Kdo je kriv, da je naše domače sadjerevstvo do skrajnosti zanemarjeno? Kdo je kriv, da ima druge zadnje rudarski „zajbovce“ večjo plačo nego pri nas najstarejši „hajer“? Kdo je kriv, da se sadi pri nas mesto sadja trnje, da prodaja kmet svojo živino raje judovskemu oderuhu nego bi jo prisnal na sejem?

Ako želimo na ta vprašanja odgovora, moramo malo domače naše razmere pregledati. Kaj vidimo v naših krajih? Vsake tri korake daleč opazimo napis te ali one „posojilnice“, tega ali onega „konzuma“, te ali one „narodne štacune“. Iz teh prvaških „posojilnic“, ki bodoje pričele v kratkem pokati, da bode groza, kar nam preverjata že slučaja v Šoštanju in sv. Jakobu v

Rožni dolini, dobiva ljudstvo denar po oderuško visokih obrestih in nezaslišano ojstrijih pogojih. Nobenega oblastnega nadzorja v nima jato prvaški denarni zavodi, člani predstojništva so večinoma nezmožne figurice v roki posameznih prvaških mogotcev. In — iz „narodnih obzirov“ mora jemati slovensko ljudstvo v teh prvaških zavodih denar, katerega bi pod veliko bolj ugodnim i pogojim pri naprednih šparkazah dobilo. Istopako iz „narodnih obzirov“ mora slovensko ljudstvo, nahnjanico po politikujočih kaplanih, kupovati v zatoknih „konzumih“ in „narodnih štacunah“ za dobriderenar slabo blage. Tisočaki kvarevaga ljudskega denarja so se izgubili v času velikih polomov spodnejstajerskih duhovniških „konzumov“. In vse to iz „narodnih obzirov“! In ravno tako iz „narodnih obzirov“ mora slovensko ljudstvo podpirati edino prvaške odvetnike, ki dostikrat nezaslišano „mastno“ računajo. Iz „narodnih obzirov“ mora v bogi klerikalnih delavcev plačevati visoke doneske v „krščansko-socijalno zvezzo“, v svoje „strokovno“ društvo, za „vbogega jetnika“ v Rmu, za zamorčke itd. Iz „narodnih obzirov“ mora kmet sredi v najhujšem delu hoditi po „božjih potih“, pustiti sinu in hčerkki zapravljati čas ter denar po „Marijinih“ in „mladeničkih“ društvi, za slavnosti in „teatre“ ... Ali je čuda, da je potem to ljudstvo revno, do kosti izmognano, da strada, da trpi lakoto, menda tudi iz „narodnih ozirov“. In naprej! Računajmo k temu gospodarstvo prvaških občinskih in okrajnih zastopov, — vsako leto višje, neznosne dolgrade in vsako drugo leto ta ali ona prvaška tavnina. Slučaje, kakor smo jih žalibog doživeli na Turškem vrhu, v Ljutomerju, pri okrajnemu zastopu v Celju, v sv. Jakobu v Rožni dolini itd. pritisnijo za leta na denarni žep ljudstva. Računajmo nadalje k vsemu temu še fehtarije za „narodni sklad“, za papeža, za nove cerkve za cerkvene stole, za zvonove, za bernjo in bogove za vse še kaj, — nadalje sleparje pri štolnini, račune gotovih prvaških odvetnikov itd., — potem bodemo skoraj razumeli vprašanje: zakaj proda kmet zeleno grudo svojih očetov in odhaja v Ameriko in zakaj je cilj ljudstvu beraška palica.

In kako je na duševnem polju? Koliko gospodarsko koristnega čitiva je dalo prvaštvu že ljudstvu? C. k. kmetijska družba izdaja svoje liste, — razven tega pa je edino naš „Stajerc“ res mnogo gospodarskih člankev prinesel. Prvaki so dali ljudstvu edino „Mohorjeve knjige“, ki pišejo raje o nogah kitajskih žensk, nego o gnoju, in — molitvenike vseh vrst in cen. Dobro, naj slovensko ljudstvo le moli. Ali poleg molitve je zapovedal Bog tudi deло! In slabu, žalostno je deло, ki temelji v znanju. V nemških krajih čita kmet gospodarske časnike, da se poduči o ceneh poljskih pridelkov in živine, da ve prodajati in kupovati. Delavec je naročen na svoj list in čita knjige, potom katerih se izvežba, da zamore zboljšati svoj položaj. Pri nas spijo vse, — pri nas velja geslo, da je greh, čitati in mislit! Mnogo je še kmetov, ki pravijo n. p.: „Moj oče ni poznal umetnega gnoja in zato ga

tudi moj sin ne sme rabiti“. Naš kmet dostikrat ne ve, kako bi dobil cevi za dřežnico in pusti svoje travnike raje v močvirju, nego bi se podučil iz dobrih časnikov. Kamor pogledamo, vidimo trnje namesto sadnega drevja. In ako že najdemo košček sadonosnika, potem je gotovo drevje napačno nasajeno, pohabljeni in od mrčesa uničeno. Koliko časa smo morali pridigovati, da se da peronospere nevarnost s škropljencem omejiti! Koliko časa smo vpili, da so umetni gnoji potrebeni! Kmet ni slišal, — kajti prebiral je „Mohorjeve“ pobožne knjige, mesto da bi se gospodarstva učil ...

Pošteni slovenski rodoljubi nas bodejo razumeli in priznali, da imamo prav! Mesto znanja nemščine dalo se je ljudstvu pesni à la, „Hej Slovani“, — mesto brizgalnice proti peronosperi se mu je dalo slovensko trobojnicu, — mesto poduka v gospodarstvu navduševalo se je revne ljudi za boj proti nemškim uradnikom, — mesto dobre živinoreje poživnilo se je ljudstvo, — mesto doberih šol se mu je dajalo „teatre“, — mesto božje besede pa politično hujskanje ...

In zdaj vpijejo, da slovensko ljudstvo propada. Sivolasi berač je stal ob durmi graščne in prosil miloščine. Vratar je prišel in mu podelil — kamenja namesto kruha!

Ta vratar je slovenski prvak, — ta berač pa je izmognano slovensko ljudstvo!

Politični pregled.

Skupni državni proračun za leto 1909 ostal bode, kakor poročajo listi, v splošnem nespremenjen. Samo vojni proračun bode za znatne svote zvišan. To je posledica zahtevanega zvišanja ofic raskih plač. Poleg tega zahteva vodstvo vojne mornarice 78 milijonov, to je za 22 milijonov več nego lanskog leta, za zgradbo novih ladij. Da bi se nam dače zmanjšale, o temu smemo torej samo — sanjati ...

Cesarjeva 60 letnica se bode na izvanredni način praznovala. 7. maja prieta nemški cesar Viljem II. in cesarica ter 14 do 16 vladajočih nemških knezov na Dunaj, da čestitajo sivolasmu avstrijskemu vladaru osebno.

17 $\frac{1}{2}$ milijonov vojakov. Poslanec Schuhmeier je povedal v državnem zbornici, da bi imela v slučaju mobilizacije Nemčija 5 milijonov vojakov, Francoska 43, Rusija 4, Italija 22, Avstrija skoraj 2 milijona vojakov. Le teh 5 držav bi postavil torej v slučaju svetovne vojske 17 $\frac{1}{2}$ milijonov vojakov na noge. Posledice take vojne bi bile pač grozne!

Stanje nasadov na Ogrskem. Poroča se, da dne 15 aprila, da stojijo nasadi na Ogrskem letos dobro. Poletni nasadi so že večji in gotovi in deloma že bolj razviti nego zimski. Sidi se lacerno, deteljo za krmo, krompir in koruzo. Zimski nasadi niso trpeli škode. Tudi stanje živine je zadovoljivo.

Kako pišejo Srbi o Avstriji? Belg adski list „Včernje Novosti“ prinesel je pred kratkim članek, v katerem pravi: „Ako bi Avstro-Ogrska zidala železnico skozi sandžak Novibazar, pre rezala bi srbatvo v sredini Srbiji bi potem nič dug ga ne preostajalo, nego da napove Avstro-Ogrski vojno. Srbija zamore postavi 250 000

mož v vojsko, ki so več vredni, nego dvojno število nezanesljivih avstrijskih vojakov. Potem moramo avstrijske narodnosti nahujskati. Ogrska se mora popolnoma od Avstrije ločiti in dobiti mora lastnega vladarja. Čehi, Poljaki, Hrvati, Slovenci in Rusini morajo pričeti boj za svojo prostost. S Turčijo, Črno goro in Grško se moramo Srbi vezati. Balkanske države naj bi že enkrat isprevidile, da jih vodi Avstria za nos. Srbija je zmagala v colninski vojni, mi smo Avstro-Ogrska moralno ubili. Proti Avstro-Ogrski moramo peljati boj do uničenja. Ali bode Srbija veliko pokopališče, ali pa se v stvari velika Srbija! — Tako pišejo srbski listi. Človek ne ve, ali bi se ježil nad otročarjo ali nad prezenostjo teh podanikov revolver Peterčka. Sicer pa je razvidno iz tega, da je boj proti uvozu srbske živine iz vsakega stališča opravičen. In s temi Srbji se družijo naši pravci!

Srbski kralje-morilci razvijajo tudi po okupacijskem ozemlju, torej po Bozni in Hercegovini živahno propagando za svoje misli. Vkljub temu, da je napravila Avstria še iz slovanskih divjakov v teh deželah Evropejem podobne ljudi, hujška se zdaj proti tej državi in za „zdrženje vseh Srbov“. „Pester Lloyd“ pa poroča, da so voditelji te velikanske agitacije iskati v Belegradu. Stari lisjak Pasič namreč, ki spada že davno na vislice, uredil je vso agitacijo in nastavil posebne ljudi po Bozni in Hercegovini, ki širijo agitacijo in pripravljajo upor proti Avstriji. Upajmo, da ne bode naš minister za zunanje zadeve za pečjo spal...

Spor med Italijo in Turčijo. Italija ima glasom pogodbe pravio, osnovati nekaj lastnih poštih uradov na Turškem. To je hotela te dni storiti. Turška vlada pa se je pričela nakrat braniti. Poleg tega je bila Italija nezadovoljna zaradi drugih stvari. Zato je stavila turški vladu ultimatum in odposlala takoj svojo bojno morarico proti Turčiji. Zdaj je Turška vlada v vseh točkah ponehala, tako da je ta tako hitro nastal spor končan.

Položaj na Portugalskem. Razmere na Portugalskem se še vedno niso oblažile. Nasprotno: boj republikancev in vlade postaja vedno ojstrejši. Listi poročajo, da je policija odkrila morilni načrt proti kralju Manuelu, ki bi se naj izvršil na dnevu otvoritve državne zbornice. Vlada zapira republikance trumpona. K otvoritvi zbornice se bode pripeljal kralj v obkovanim vozu v premstu regimenta kavalerije. Pripravljam se tudi dogodki.

Volitve v Dobru pri Planini.

Iz Dobra pri Planini se nam piše: Pri nas je napravil lansko leto mraz veliko škodo po polju in zato so se posestniki oglasili pri županstvu, naj se škoda pregleda in da ljudem, ki so potrebni podpore. Rss so dobili nekateri podporo, pa kdo? Nek revez pride k županu in ga vpraša, če ve, kako se piše naš novi okrajni glavar. Župan pravi, da ne ve. „Kako da ne veš, saj dobriš pisma, kjer je glavar podpisani“, odgovori revez. Župan pa pravi, da se še ni toliko pobrigal za podpis, da bi vedel, kdo je naš okrajni glavar. Revez pa pravi na to: „Glavar pa ve za celo twojemu žlahto“. „Kako to?“ vpraša župan. „Tako, ker je samo twoja žlahta dobila podporo“ je bil odgovor. Župan je bil na to hud, pa to vse nič ne pomaga; zdaj vemo, da tistim katoliškim možem, ki jih Vurkelt spravlja v občinski odbor, ni za to, da bi potrebnim pomagali, ampak za vse kaj drugega. Zato pa naj nihče ne voli tistih ljudi, ki jih bo župnik priporočal! Kakor se sliši, misli župnik zidati novo kapljano, ki bo veljala najmanj 5–6 tisoč goldinarjev. Za kapljana je že izprešal 3 tisočake in zdaj pa se misli ljudi do našega odreti. Vurkelt je rekel, da se čudi, da še imajo Dobrani toliko denarja. Pa če boste volili Vurkelta in njegove ljudi, bo že vedel napraviti, da ne bo v Dobrem več toliko denarja. Takrat, ko se poteguje kmet za svoje pravice je „neumen in butelj“ kakor pravi Vurkelt, kadar je pa treba plačati, je pa dober. Dne 28. vsi na volišče in izvolite si ljudi, ki ne bodo imeli samok sebi obrnjeneih rok“.

Iz druge strani pa se nam še poroča:

„Čajte in strmite, dragi bralci, kam je zaredel župnik Vurkelt, da se je začel podpisovati kot „Dobjanski mladenič“. Ali ga je laž in politična hujškarija tak daleč zapeljala? Lep kar malo premislite, g. župnik, kakšne hudojibe ste uganjali že v Gornjem gradu, ko ste še tam kaplan bili in poznej tukaj v Dobri; ne bo Vam več v glavo padlo, da bi se podpisali: „Dobjanski mladenič“. Ali mislite, da je ljudstvo na vse to že pozabilo? Ne, ni pozabilo in tu nikt da r ne bo! V dopisu v „Našem Domu“ od 2. aprila t. l. št. 8. se je podpisal Vurkelt: „Dobjanski mladenič“, skrabolt, zdaj smo pa imenitni Dobočani, ko imamo mladeniča za župnika! Dalej kvasite v tem dopisu od prepričev, hujškarij, tožb in nepotrebnih stroškov. Ker pa mi nismo tako zabit, kakor Vi mislite, Vas le vprašamo: kdo pa je napravil v Dobri več prepričev kakor Vi? Dokler Vas ni bilo v Dobri, bil je tukaj le pimirni kraj, in Vi ste zasejali nemir, preprič, tožbe in sovraštvo. Dobočani še prej vedeli niso, kaj je tožba. Kaj pa tistih 3000 kron, katere ste izseganili iz Dobočanov, ko ste plavšali, da boste kupili kaplana? Kaj pa drugih 3000 kron kar zuaša bernja, za katero ste ciganili vsa leta i. t. d.? Ali niso to nepotrebnii, strašno veliki stroški? Vbogo reče, da ne poznaš samo sebe, da si upaš toliko lagati in take stvari čeckariti v „Naš Dom“, ali bolj prav povedano, v „Laž Dom“. Ako bi človek le enkrat v šolo pogledal, moral bi se naučiti toliko omike, da bi ga bilo sram tako lagati! Veliki stroški, katere ste plačali v Maribor zaradi krivične tožbe zoper nas, so pač bili potrebeni in pravični, le rajši tiste občajljive in nehajte lagati od drugih. Primiti se za usta in molčite, da ne izve zopet sodnija od Vaših junaških činov in Vas ne prime zopet za žep, za poplačanje velikih stroškov!“

Vidimo torej, kako hud boj e odigrava v Dobru. Ali se bodejo kmetje že dalje pustili za nos voditi? Upamo, da ne! Vse, kar smo tekmo let pisali proti župniku Vurkeltu in njegovim gardi, je čista resnica, ki se da pred sodnijo dokazati. Zato može v Dobru, volite napredno!

Dopisi.

Boj za Stoporce!

Aleluja! Kristus je od smerti vstal in veselje razlega se po celiem katoliškem svetu. Prekrasne so bile besede, ki nam jih je naš župnik, g. Keček, na velikonočni pondeljek pridigoval. S posebnim zanimanjem, s pazljivostjo, kakor bi poslušali apostola samega, poslušali smo stoperski „farizeji“, ko ste nam razlagali, da kakor je Kristus od smerti vstal, tako vstaja verni kristjani z opravljanjem sv. velikonočne spovedi iz groba svojih grehov, a da to storijo na trojni način. Nekateri opravljajo svoje krščanske dolžnosti, velikonočno sv. spoved, le navidezno, hodijo k maši le zato, da trosijo drugim vernim kristjanom le pesek v oči. Nikakor pa nimajo namena resnično poboljšati se, zavisti, ježe in sovraštvo nočijo opustiti, naprej živijo v prešestvu in nečistosti — pa blatio svojega bližnjega po umazanih časopisih. Povedali ste nam nadalje g. župnik, da drugi sicer resnično opravijo svojo velikonočno spoved, nih spoved je veljavna, a da po hinavcih, farizejih, volkovih v ovčji obleki zapeljani kmalu zopet zapadejo starim grehom, se zopet pustijo od sovražnikov cerkve voditi in poslušajo in vbgajajo one, ki so vstali na „priča način“ in ki imajo pri vsaki priliki na jeziku le far, far, far! Končno ste g. župnik nebeško ginjeni res s pretealjivo žalostjo konstatirali, da je pač le malo tistih, ki resnično vstanje iz groba svojih grehov, tako, kakor je Kristus vstal, ki se poboljšajo in ne zapadejo več grehu nazaj. Bili smo ginjeni po pretrešljivih besedah in dolgo smo premisljevali, koga pač naš g. župnik morajo sumničiti, da je po farizejsko, pregrešno opravil svojo velikonočno spoved, in prišlo smo do žalostnega zaključka, da g. župnik ne more nikogar druzega v misli imeti, kakor samega sebe in svoje ožje prijatelje, — v prvi vrsti brumna ovčica Ignaca Vrabiča, o katerem pač veljajo po vsej pravilnosti besede sv. pisma „Blagor revnim v duhu.“ — Akoravno so gotovo naši pobožni politični nasprotniki skesanopravili velikonočno

spoved, vendar so zopet blatili nas napred po umazanih časopisih „Narodni list“ in Slov. Štajerc. — Začeli so toraj znova stvo, zanetili so prepis, ko jim nobeden nujak ni nič zalega storil. Nimamo nič stvarni kritiki, če je tudi javna, kajti od napadene osebe rodbine Zwirn, učiteljica Krivec, posestnika Kolar in Jos stoje kar se poštenosti in ugleda gotovo tako visoko, da ne doseže blato, ki ga v katoliški ljubezni pijo pobožni stoperski kristjani. Odločno pa testiramo proti lažni, ki so nakupičene v pisih z dne 26. marca, 9. in 10. aprila t. „Narodnem listu“ in „Slov. Štajercu.“ Kako se vendar g. župnik v svoji pridihi na nočni pondeljek izrazili o dopisih po umazanih časopisih, ki ne odgovarjajo resnic? Ali nih povzdujeno glasom, avete jeze tresoč se, gromeli iz prižnice, da je to laž obrekovanje fastikraja? In Ti dragi Nace Vrabič? Tudi Tebi žalibog opazujemo, da Ti je velikokrat spoved le malo pomagala. — Tvoje dosedaj javno in zasebno delovanje bilo je ustvarjeno pravi katoliški podlagi, podprt z lažjo in okovanjem, pri vsem Tvojem početju manjkalo je resnica — hčerka božja. — To je bil vendar si pogrel dosedaj še v vseh svojih pravdah zgodilo se Ti je celo, da Te je Tvoj lastni stopnik pri sodniški obravnavi zapustil, ker ga pri informaciji „nofarbal“. Kjer pa si misli skrbel za to, da bi svojim soobčanom km spraznil žepo. Najboljše se Ti je pa menda godilo si bil načelnik krajnega šolskega sveta in ka zapustil nasledniku deficit (primankljaj v Razumemo toraj, zakaj se tako pehaš in tra za občinski stolec. Rad bi pač postal župan, bi si malo zboljšal zmedene finančne. — Je neprizorno, če se zgoditi tako, kakor se je dilo z Matevžem in Marijo Kamenšek. Ali veš, kako sta plačala Tebi obresti? Ti si „pozabil“ poslati denar upniku, tako da je 4 meseca pozneje stranka tožena. Takrat si stranki, da gospodična poštarka ni poslala narja naprej, ko drugi dan pa si dal 18 kot obresti Matevža in Marije Kamenšek pošto. Kako se pa tako ravnanje vendar njuje in ne diši le precej po kazenskem zniku? In že zopet žalibog opazujemo, da akoravno si brumno opravil velikonočno spoznajščino. — Že zopet je pred kratkim bila neka stranka k sodnji poklicana, ki se mogla izkazati s potrdilom o plačani zavarovnini, ako ravno jo je precej časa poprej Tplačala, a si Ti menda zopet „pozabil“ poslat denar naprej. Ni si toraj tudi T, vlogi Ig po besedah g. župnika samo navidezno vstal groba svojih grehov? Mi neodvisni stoperski lici Ti pa zaklčimo: Moža, ki je tako pozabil da se mu ne more niti pa bornih kronic pati, mi pač nikdar v občinski zastop volili bodemo! — Lahko — bi še z Vami, g. načitelji Hren obračunili in dokazali Vam, da tudi Vi sami navidezno ostali iz groba svojih grehov. Imamo gradiva dovolj, kritikovati v delovanje v šoli in izven iste, pa tudi prece poglavij Vašega življenja iz dobe, ko še nista tukaj zgago delali in hinavščino prodajali, da je znano. Vendar bodi za danes dovolj — večeli Aleluja razlega se po svetu — in prizasemo Vam v nadi, da se poboljšate. Pri prihodnem članku pa, ki bode pisani v javnosti proti vsej osebi, dobite lekojo, da boste posmili in poskrbeli budem tudi, da boste o „zgoraj“ poučeni o poglavju: dostojnost in tak K sklepku še resna beseda. Začeli ste Vi v klenkalnem taboru zopet ostudno, osebno gonjo po časopisih proti svojim političnim nasprotnikom, vendar nobeden zadnjih vam ni v javnosti očital ničesar. Dobro — naj bode. Zamoremo Vam slediti tudi na polje ostudne, javne osebne kritike! Imamo gradiva dovolj; ne vstrashujte, tirati Vašega umazanega perila pred javnostjo in ga tam tako oprati, da bode vam gotovo neprizorno, kakor nam Vaš čeckarie po „Narodnem listu in Slov. Štajercu“, ki so brez vseke resne, stvarne podlage in ki nam pa prav nič nepoštenega očitati in škodovati morej.

Iz Črešnic v Konjiškem okraju. (Nadaljvanje od 12. aprila). Dne 16. januaria t. l. prišla učiteljica ženskih ročnih del zaradi oddelenjem, strmega in ledene poti pol ure pre-